

som Provst i Sydgrønland, og har samtidig bedt Knud Balle om foreløbig at fortsætte med Bestyrelsen af det nordlige Provsti, indtil der findes en Efterfølger. Hvis han ikke vil det, har jeg bedt ham om at konstituere som Provst Præsten i Rittenbænk, Matthias Storch, hvem der samtidig er sket Henvendelse til om at overtage Embedet som Provst for Nordgrønland. Det er vist første Gang, der er tilbudt en Grønlænder en saadan overordnet Stilling indenfor Administrationen. Jeg mener imidlertid, at Storch er en Mand, hvem man ganske trykt kan betro en saadan Stilling, og min Anskuelse i saa Henseende bygger paa Udtalelser af Folk, der kender Matthias Storch personlig. Jeg kender ham gennem den ejendommelige Bog, som han har udgivet. Han er vel en af de første Grønlændere, der har gjort Forsøg som skønlitterær Forfatter, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer, at de læser hans efter min Mening overordentlig interessante Bog: „En Grønlænders Drøm“. Denne Mand har jeg henvendt mig til om at overtage Provstestillingen i Nordgrønland. Jeg tror, det vil virke overordentlig godt paa Grønlænderne, og jeg er af den Mening, at dansk Administration i Grønland skulde gaa ud paa at hjælpe de indfødte frem, saa at de efterhaanden kan rykke ind i de ledende Stillinger rundt omkring. Saadan forholder det sig med denne Provstebesiddelse. Jeg overlader nu til ærede Medlemmer her at afgøre, om der er særlig Grund til Bekymring.

Jeg har saa tilbage endnu et Par Spørgsmaal, som det ærede Medlem (J. Oskar Andersen) stillede, og hvorpaa jeg skylder ham Svar. Det ærede Medlem ønskede, at der paa Kirkeministeriets Budget skulde optages en Konto: Understøttelse til fattige Præstedøtre. Her er jeg rigtignok ganske enig med det ærede Medlem fra Aarhus (Stilling), der sagde, at i saa Fald maatte man ogsaa kræve Konti til Understøttelser for fattige Skolelærer døtre, Skomager døtre, i det hele taget til ugifte Kvinder. Nej, en saadan Konto kan ikke optages paa Finanslovsforlaget. Jeg mener, at Præsterne maa sørge for, at deres Døtre faar en Opdragelse, hvorved de dygtiggøres til at optage et Erhverv, at de ikke blot skal sidde og vente paa en Mand, saa at de, naar deres

Forventning i saa Henseende skuffes, staar ganske hjælpeløse.

Saa henvendte det ærede Medlem en Bemærkning til Undervisningsministeren, som jeg imidlertid skal tillade mig at svare paa, fordi jeg tror, at det rettelig tilkommer mig at gøre det. Det ærede Medlem ønskede, at der skulde ske en Forbedring i Organisters, Kantorers og Kirkesangeres Stilling ved Kirker, hvor der er ansat Andenpræster i Henhold til Menighedsraadsloven. Jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at de paagældende i Virkeligheden bliver meget uretfærdigt behandlet. De maa møde ved alle de Gudstjenester, der holdes, i hvert Fald ved to Gudstjenester, og ved de kirkelige Handlinger, som staar i Forbindelse dermed. Jeg ved, at enkelte er optagne undertiden fra Søndag Morgen eller Formiddag til hen paa Aftenen for en grumme ringe Betaling. Det er i Virkeligheden uretfærdigt, men jeg tror ikke, der er anden Vej til at ændre dette Forhold, end at foretage en Ændring i Menighedsraadsloven. Den gør det nemlig til en Pligt for disse Mennesker at medvirke ved Gudstjenester, ogsaa foretaget af Andenpræster. Jeg tror, at man i sin Tid ikke rigtig har været opmærksom paa den Uret, man gjorde, men der kunde nu være god Grund til at bøde derpaa; og jeg skal paa den Foranledning, det ærede Medlem her har givet, gerne medvirke til, at denne Uret kommer ud af Verden. Men saa maa man ogsaa være klar over, at de Kredse, der ønsker en Andenpræst, maa selv afholde Udgifterne til Betjening ved disse Gudstjenester; anden Vej er der neppe.

Jeg har derefter en Bemærkning til det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch). Det ærede Medlem ønskede Klarhed over, hvorvidt der ifølge dansk Lovgivning var Adgang for Kvinder til at blive Præster. Jeg maa sige, at jeg tror ikke, der egentlig er noget i dansk Lovgivning, som forbyder Kvinder at blive Præster, men paa den anden Side er der ingen Tvivl om, at det altid har været Forudsætningen, at kun Mænd kunde blive det. Stillingen har lige til 1904 været den, at Kvinder overhovedet ikke havde Adgang til at tage teologisk Embedseksamen. I 1904 fik de denne Adgang, men indenfor Konsi-